

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 13. októbra 2005

vo veci C-522/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Oberlandesgericht München): Scania Finance France SA proti Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co. ⁽¹⁾

(Bruselský dohovor — Uznávanie a výkon — Dôvody zamietnutia — Pojem „riadne doručenie“)

(2005/C 296/09)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-522/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa protokolu z 3. júna 1971 o výklade Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach Súdny dvorom, podaný rozhodnutím Oberlandesgericht München (Nemecko) z 31. októbra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 15. decembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Scania Finance France SA a Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co., Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász a M. Ilešič generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil 13. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 27 bod 2 Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, v znení Dohovoru z 9. októbra 1978 o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, Dohovoru z 25. októbra 1982 o pristúpení Helénskej republiky, Dohovoru z 26. mája 1989 o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a Dohovoru z 29. novembra 1996 o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva, ako aj článok IV prvý odsek protokolu pripojeného k tomuto dohovoru musia byť vykladané v tom zmysle, že ak je v danom prípade možné uplatniť medzi odosielajúcim štátom a prijímajúcim štátom medzinárodný dohovor, musí sa regulárnosť spôsobu doručenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie, žalovanému nezúčastnenému na konaní posúdiť podľa ustanovení tohto dohovoru, s výnimkou uplatnenia spôsobu priameho zaslania medzi úradnými osobami, za predpokladu neexistencie

oficiálnej výhrady prijímajúceho štátu, v súlade s článkom IV druhým odsekom protokolu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 47, 21.2.2004.**ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA**

(prvá komora)

zo 6. októbra 2005

vo veci C-9/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden): trestné konanie proti Geharo BV ⁽¹⁾

(Smernica 88/378/EHS — Hračky — Smernica 91/338/EHS — Maximálny povolený obsah kadmia)

(2005/C 296/10)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-9/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) z 23. decembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 12. januára 2004, ktorý súvisí s trestným konaním proti Geharo BV, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts (spravodajca), N. Colneric, K. Schiemann a E. Levits, generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil 6. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 1 druhá veta smernice Rady 91/338/EHS z 18. júna 1991, ktorou sa po desiaty krát mení a dopĺňa smernica 76/769/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na obmedzenia uvádzania na trh a používania niektorých nebezpečných látok a prípravkov, musí byť vykladaný v tom zmysle, že nebráni tomu, aby zákaz stanovený touto smernicou, uvádzať na trh tovary, ktoré majú obsah kadmia prevyšujúci povolené maximum, bol uplatňovaný na hračky patriace do pôsobnosti smernice Rady 88/378/EHS z 3. mája 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa bezpečnosti hračiek.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 59, 6.3.2004.